Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, plața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, plața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V Goldberger, Auton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețul inserțiunilorŭ: o seriă garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḍi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.,
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anu 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piațamare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anu 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anu 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 233. Brașovŭ, Sâmbătă 22 Octomvrie (3 Noemvrie) 1888.

Brașovŭ, 21 Octomvrie v.

Isbênḍile ce le câștigă ḍi de ḍi naționalitățile din Austria, în interesulŭ egalei lorŭ îndreptățirĭ naționale, au pusŭ pe gândurĭ pe guvernulŭ ungurescŭ și pe toțĭ agitatorii ungurĭ, carĭ au și datŭ espresiune îngrijirei, ce i-a cuprinsŭ prin pressa lorŭ oficiósă și neoficiósă.

Cestiunea fiindŭ de totŭ neplăcută păturei ungurescĭ dela putere, e lucru firescŭ sĕ nu o prinḍă nicĭ somnulŭ de neliniște, pentru că bine scie ea, că succesulŭ naționalitățilorŭ din Austria trebue neapĕratŭ sĕ aducă după sine și succesulŭ naționalitățilorŭ nemaghiare din partea de dincóce a monarchiei.

Temerea acésta îlŭ preocupă mereu și pe „Kolozsvar", care în numĕrulŭ dela 30 Octomvre n. tractéză cestiunea din vorbă cu o nedumerire ce nu șĭ-o póte ascunde, cu tóte silințele ce și-le dă.

Fóia unguréscă guvernamentală ḍice adecă, că dualismulŭ aduce marĭ folóse, consolidândŭ monarchia înăuntru și făcênd'o puternică în afară: o singură bólă ḍice „patriotica" fóiă: este cestiunea naționalitățilorŭ.

Câtŭ de consolidată și de puternică apare în afară monarchia austro-ungară în urma dualismului? Ne mărginimŭ a'i aminti fóiei ungurescĭ articulii de acum câteva lunĭ ai foilorŭ germane „Post" și „Kreuzzeitung", carĭ tratéză tocmai cestiunea naționalitățilorŭ din jumĕtatea orientală a monarchiei nóstre. Din acei articulĭ se va lumina, décă are capŭ, că numai consolidare și putere nu dovedesce gréua și periculósa bólă a cestiunii naționalitățilorŭ din Ungaria, Bănătŭ și Transilvania.

E adevĕratŭ, că Austria se consolidéză și se întăresce în mĕsura, în care egala îndreptățire a naționalitățilorŭ se apropie totŭ mai multŭ de a fi îndeplinită; dér totŭ așa de adevĕratŭ e, că jumătatea de dincóce a monarchiei se slăbesce în mĕsura, în care apăsarea naționalitățilorŭ măresce nemulțămirea și amărîciunea lorŭ.

Mângăerea foei ungurescĭ, că „cestiunea naționalitățilorŭ în Ungaria nu este așa de periculósă ca în Austria, mulțămită energiei guvernului și mai alesŭ a guvernului Tisza", sémĕnă cu mângăerea lui Pyrrhus după luptele dela Heraclea și Asculum.

Aicĭ ne aducemŭ aminte de vorbele ce le ḍicea astă véră o revistă francesă:

„Că o națiune numerósă superióră în civilisațiune, avêndŭ prestigiulŭ puterei și fala culturei literare, vrea sĕ asimileze provincii și popóre, vrea sĕ impună legile și limba sa, acésta este deja o operă fórte primejdiósă, care rareorĭ are sorțĭ de reușită. Cum arŭ puté însĕ reeși Ungurii cu încercările lorŭ, ei, carĭ forméză numai câteva insule micĭ, împrăștiate icĭ-colo în mijloculŭ unorŭ poporațiunĭ multŭ mai numeróse, ce se 'nmulțesc multŭ mai tare, avênd consciința forței lorŭ și fiindŭ pline de încredere în viitorulŭ lorŭ? Vexațiunile și tirănia administrativă n'au nicĭ o înrîurire asupra vieții sociale și nu se póte conta pe prestigiulŭ civilisațiunei maghiare, spre a seduce și a atrage pe partea sa spiritele, mai alesŭ după-ce limba unguréscă n'are nicĭ o înrudire cu limbile ce se vorbescŭ în jurulŭ ei".

Câtŭ pentru afirmațiunea fóiei ungurescĭ că „aspirațiunile naționalitătilorŭ niciodată nu se vorŭ puté validita în mĕsura în care acelea suntŭ plănuite", îi spunemŭ că, odată esistândŭ acele aspirațiunĭ, nu e putere pe fața pămêntului, care sĕ le 'năbușe, și naționalitățile n'au decâtŭ sĕ mérgă înainte, căcĭ putêndu-se ele îndeplinì în mĕsură mică, cum admite chiar fóia ungurécă, de ce sĕ nu se pótă îndeplinì, schimbându-se împregiurările, și în mĕsură mai mare?

Impĕratulŭ Wilhelm și Berlinesii.

După reîntórcerea sa, împĕratulŭ *Wilhelm* fiindŭ salutatŭ de-o deputațiune a orașului Berlinŭ, a rĕspunsŭ adresându-se către primarulŭ liberalŭ-progresistŭ alŭ Berlinului între altele:

Nu potŭ sĕ nu dau espresiune și unei dureróse reminiscințe din călĕtoria mea. Pe când eu mĭ-am espusŭ sănĕtatea și mĭ-am încordatŭ tóte puterile spre a asigura prin încheierea de legăturĭ de amiciție pacea și bunăstarea patriei și prin acésta a propriei capitale, foile de ḍi ale capitalei mele au trasŭ în publicitate afacerile familiei mele și le-au discutatŭ într'unŭ modŭ, cum unŭ omŭ privatŭ niciodată nu ar suferi. Nu numai că acésta m'a atinsŭ durerosŭ, dér a deșteptatŭ și măhnirea mea. Inainte de tóte trebue sĕ vĕ ḍicŭ, că nu-mĭ convine a vedé citându-se mereu fericitulŭ meu tată în contra persónei mele. Acésta mĕ vatĕmă adêncŭ ca fiu, și este lucru fórte nepotrivitŭ. Așteptŭ, ca décă mĭ-am alesŭ Berlinulŭ ca reședință — și eu ca Berlinesŭ mĕ simțŭ totdéuna atrasŭ aicĭ — se va evita în viitorŭ de a se discuta în pressă relațiunĭ intime ale familiei mele. Problemele ce au legatŭ pe principe cu poporulŭ, spre a face patria mare și fericită, suntŭ destulŭ de însemnate și varie, ca sĕ ne ocupămŭ de ele și sĕ lăsămŭ la o parte tóte celelalte lucrurĭ, precum suntŭ cele amintite. . . ."

Dojenirea acésta, adresată autorităților orașului Berlinŭ, a făcutŭ o adêncă impresiune asupra tuturorŭ. Se crede, că de aceea împĕratulŭ a adresat'o magistratului orașului Berlinŭ, pentru că acestŭ colegiu este compusŭ mai totŭ din membrii liberalĭ-progresiștĭ, a cărorŭ organe au discutatŭ afacerile familiare ale casei imperiale. „Bösen Ztg." află, că împĕratulŭ șĭ-ar fi esprimatŭ în specialŭ părerea sa de rĕu, din causa interesului ce l'a documentatŭ pressa pentru medicului Mackenzie. Asemenea împĕratulŭ sĕ fi datŭ espresiune nemulțămirei sale, din causă, că înființarea fundațiunei „împĕratulŭ Friderich" nu 'i s'a anunțatŭ lui, ci mamei sale vĕduvei împĕrătese.

Se mai ḍice, că vorbirea împĕratului Wilhelm către deputațiunea orășănéscă a fostŭ spontaneă și a rostit'o împĕratulŭ fără a se fi sfătuitŭ mai înainte cu miniștrii sĕi. Contele Herbert Bismarck n'a aflatŭ mai înainte nimicŭ de ceea ce vrea sĕ ḍică împĕratulŭ.

Iubileulŭ d-lui Giers.

Amŭ comunicatŭ, că ministrulŭ de esterne alŭ Rusiei d-lŭ de Giers, cu ocasiunea jubileului de 50 anĭ de serviciu, a fostŭ distinsŭ de Țarulŭ în modŭ deosebitŭ. Dér d-lŭ Giers a primitŭ căldurόse felicitărĭ și dela monarchii și miniștrii de esterne ai Germaniei, Austro-Ungariei și Italiei. „Nordd. Allg. Ztg", „Fremdenblatt" și „Riforma" au scrisŭ articulĭ fórte măgulitorĭ la adresa D-lui de Giers, marele patriotŭ rusŭ, care îșĭ dă tóte silințele pentru susținerea păcii. „Riforma" ḍice, că aceste manifestațiunĭ ale suveranilorŭ și bărbațilorŭ de statŭ din Berlinŭ, Roma și Viena dovedescŭ caracterulŭ și tendințele pacĭnice ale ligei.

Atentatŭ în contra Țarului.

O telegramă din Berlinŭ desminte sgomotulŭ despre unŭ atentatŭ asupra Țarului, înainte chiar d'a fi cunoscutŭ sgomotulŭ în tóte amĕnuntele sale. Acéstă desmințire póte că s'a referitŭ numai la următórea scire din Petersburg publicată în „Daily Telegraph:

„Țarulŭ a scăpatŭ în Kutais cu mare greutate de pericululŭ de a fi omorîtŭ. Cu câteva minute înainte de sosirea lui, fŭ arestatŭ în mulțimea poporului unŭ cozacŭ din Kuban în uniformă de oficerŭ. Acesta este membrulŭ unei societățĭ revoluționare din Rusia sudică și era însărcinatŭ sĕ omóre pe împĕratulŭ. La arestarea sa cazaculŭ nu s'a opusŭ, a încercatŭ însĕ imediatŭ sĕ se înveninéze, dér a fostŭ împedecatŭ."

Chiar abstracțiă făcêndŭ de acéstă scire și de desmințirea din Berlinŭ, trebue

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

(4)

Iléna Sandului.

Novelă din poporŭ.

Tómna trecea și trecea și mângăerea câtă-i mai rĕmase Ilénei. Nu mai puté merge la viă sĕ vêḍă loculŭ unde ei și lui Florea li s'au aprinsŭ inimile ântêia óră. Trebuia sĕ păzéscă casa și păzind'o sĕ'șĭ aducă aminte de pățania lui Florea cu namila de omŭ, de frica lui, de supĕrarea ei.

S'apropia érna. Prin vĕzduhŭ croncăneau câțĭva corbĭ a ḍile grele și cele din urmă pasĕrĭ pribegiau în țĕrĭ mai căldurόse. Totulŭ părea că se află la ușa mormêntului. Omenii și dobitócele erau mai posomorîte, mai fără vlagă. Turmele se apropiau totŭ mai tare de satŭ și pĕcurarii cântau din fluere codrului cântece de despărțire.

E așa de anevoiă sĕ te împotrivescĭ firei, și firea omului ar vrea pururea sĕ fiă bine, sĕ fiă în ale sale. Nu puté fi în ale ei Iléna Sandului.

Când vedea că pică frunḍele îșĭ ḍicea: așa pică și ḍilele mele pustiite. Când auḍia cântecile pĕcurarilorŭ, îșĭ aducea aminte de cântecŭlŭ lui Florea când a plecatŭ în cătane. Elŭ cânta:

Eu mĕ ducŭ codrulŭ rĕmâne:
Frunḍa plânge după mine.
Eu mĕ ducŭ codru-i în jéle,
Sĕrace ḍilele mele.

Dér mâhnitŭ în sufletŭ, elŭ se mai uitase odată îndĕrĕptŭ și urmà:

După min' nu plângă nime,
Că n'am făcutŭ nicĭ unŭ bine;
Ér de-oiu fi făcutŭ vr'unŭ rĕu,
Singurŭ mi-l'oiu trage eu.

Iléna gândindŭ la cele trecute, ḍicea și ea:

Jéle-i Dómne cui e jele,
Jéle-i inimiórei mele,
Șĭ-oiu jeli păn'oiu trăi,
Că de bine n'oiu muri.

Ș'apoi urma: Elŭ mĭ-a juratŭ credință și iubire și mĭ-a datŭ nădejde. Dér décă o sĕ rĕmânŭ numai cu ele? Cine scie, décă mai vine elŭ, și décă vine cine scie, décă vré-va sĕ mai scie de mine? Fiă cum va voi Dumneḍeu, căcĭ eu totŭ îlŭ voiu iubi, și cu iubirea asta vréu sĕ trăescŭ și sĕ morŭ.

Așa gândea Iléna, alții altcum vorbiau. Veta lui Pârjolŭ de pildă și Fica lui Bulbucŭ și Savu lui Mohorŭ cu soțulŭ sĕu Nițu lui Varză-acră, séra în uliță și érna la șeḍĕtóre nu mai încăpeau de Iléna lui Florea. Ba că s'a sfăditŭ cu Florea, ba că elŭ n'o iubesce, ba că lelea Séra și cu badea Popicŭ nicĭ că vréu sĕ scie de dragostile lorŭ și câte și mai câte vorbe pornite din inimĭ rĕutăciόse.

Și în adevĕrŭ, cine pismuia mai tare pe Iléna decâtŭ Fiica lui Bulbucŭ, și cine hulia mai multŭ pe Florea decâtŭ Sonu lui Mohorŭ. Până era însĕ Florea acasă, nicĭ unulŭ n'avea îndrăsnélă sĕ i-o spună, nu, căcĭ bine scia orĭ și cine, că elŭ nu sufere flécurĭ și mai alesŭ vorbe rele despre Iléna.

„O sĕ-lŭ vedemŭ, décă vine din cătănie, cum o sĕ se pricopséscă cu Iléna", ḍicea busumflatŭ feciorulŭ lui Mohorŭ.

„O sĕ'i vedemŭ pe amêndoi ce isprăvĭ vorŭ face", urma fata lui Bulbucŭ. Multŭ îșĭ va mai rîde lumea de cuscrimea nădăjduită de Sandu și multe au sĕ mai vorbéscă ómenii de hăbĕucia Ilenei. Ea îlŭ ține de-alŭ ei, elŭ o ține de-a lui și amêndoi torcŭ la firulŭ ce o sĕ se rupă de cea dintêiu vorbă a lui nenea Popicŭ. Cuculŭ nu șéde în cuibŭ de cióră.

Vorbele fetei lui Bulbucŭ erau urmate de-unŭ rîsŭ generalŭ. Numai Tănase tăcea. Era mâhnitŭ Tănase de hula ce s'arunca asupra lui Florea, feciorulŭ stăpânului sĕu. Și ar fi vrutŭ sĕ se încaere cu ei în vorbe, dér nu putea, căcĭ așa i-a ḍisŭ Florea sĕ facă, și ținea multŭ la cuvintele lui.

*

Douĕ lunĭ mai trebuiau sĕ trécă ca sĕ se'mplinéscă doi anĭ de când Florea era dusŭ. De multŭ nu scrisese elŭ nimicŭ părinților sĕi. Din pricina asta toțĭ ai sĕi erau năcăjițĭ și mai alesŭ Iléna, care ḍiua și nóptea gândea la elŭ și în rugăciunile ei de diminéța și séra cerea dela Dumneḍeu sĕ'lŭ pórte în pace, sĕ'lŭ aducă érășĭ sănĕtosŭ și voinicŭ și sĕ'lŭ mângăe în nĕcazurile lui. Ce su-

că totŭ s'a întêmplatŭ ceva ce face sĕ se presupună că era plănuitŭ unŭ atentatŭ la viéța Țarului. O telegramă a ministrului curții din Petersburgŭ anunță, că în stațiunea Borki a linie ferate Kursk-Charkov-Azov a doua locomotivă și patru vagóne din trenulŭ împĕrătescŭ au deraliatŭ; familia imperială și suita au însĕ neatinse.

Décă a fostŭ în adevĕrŭ unŭ atentatŭ nihilisticŭ acéstă deraliare orĭ numai o întêmplare, cu siguranță nu se póte sci.

Din camera francesă.

Cu ocasiunea desbaterii bugetului marinei, cerêndu-se amĕrunte asupra stării flotei, și anume décă în casŭ de eventualitățĭ ce arŭ amenința țéra ar corĕspunde ea necesităților ŭ, și cu deosebire față cu o alianță triplă, ministrulŭ marinei a rêspunsŭ, că asupra unorŭ puncte trebue sĕ păstreze tăcerea. E adevĕratŭ că marina nu sre destulă cavaleriă ușóră și nu are destui torpilorĭ și încrucișetorĭ; dér se lucrézá mereu și cu cea mai mare activitate, așa că o parte din acele vase vorŭ fi în curêndŭ gata și pe rêndŭ se vorŭ construi și celelalte. „Avêndŭ în fața nóstră acelașŭ numĕrŭ de dușmanĭ ne putemŭ bate fórte bine și va trebui sĕ-șĭ bage mințile în capŭ acela care ne-arŭ ataca; avemŭ instituțiunĭ și deprinderĭ maritime, precum și bravĭ soldațĭ marinarĭ, și unŭ rĕsboiu numai cu materialŭ bunŭ se póte purta", ḑise ministrulŭ fiindŭ aplaudatŭ.

„Vive Boulanger!"

Érășĭ resună în Parisŭ și în alte orașe din Francia strigarea „Vive Boulanger!" Ex-generalulŭ are norocŭ. Simpatia musselorŭ nu vrea sĕ'lŭ părăséscă și când se credea, că stéua lui este în apunere, deodată l'a aruncatŭ érășĭ deasupra la suprafață.

In 28 Octomvre s'a datŭ în Parisŭ unŭ *banchetŭ în onórea lui Boulanger.* Erau învitate 825 persóne și au venitŭ peste 1000. Boulanger a apărutŭ încinsŭ cu eșarpa de deputatŭ și împodobitŭ cu ordinulŭ de mare oficerŭ alŭ legiunei de onóre. Când a intratŭ în sala berăriei din Avenue Loevendahl, óspeții se urcară pe băncĭ și strigară: „Vive Boulanger!" Femeile fluturau batistele. Dintre deputațĭ au fostŭ de față: Cloris Hugues, Farcy, Micheli, Laisant, Lagnerre Turquet, Laur, Vergoin, Susini etc. cu totulŭ 12 inșĭ. Pe lângă aceștia se presentaseră mai mulțĭ consilierĭ comunalĭ, doi anarchiștĭ și mai mulțĭ bonapartiștĭ. Loculŭ lui *Rochefort* a rĕmasŭ neocupatŭ. După servirea supei au apărutŭ trei fete îmbrăcate în roșu, între carĭ și o mulată, înaintea cărora se purta unŭ steagŭ tricolorŭ. Cea mai în etate dintre fete a cetitŭ o vorbire de salutare, în care se plângea asupra patriei apăsate. Boulanger a sĕrutatŭ pe fete pe când în sala de alăturĭ musica intonà imnulŭ lui Boulanger. „Eu revenant de la revue!" Toțĭ cei de față cântară imnulŭ și acompaniară musica ciocnindŭ cu cuțitele și furculițele în pahare. Boulanger surîdea fórte mulțămitŭ. Deodată intrà în sală o damă mai bĕtrână, împodobită pe peptŭ cu multe medalii și cu ochelarĭ pe nasŭ. Era vivandiera de odinióră, dómna Benulieu. Boulanger i-a strînsŭ mâna, ceea ce a emoționat'o așa de tare, încâtŭ au începutŭ sĕ-i curgă lacrimile.

In fine începură toastele. Aceste nu conțineau decâtŭ atacurĭ asupra camerei și a stărilorŭ actuale. Deputatulŭ Laisant a asĕmĕnatŭ pe deputațĭ cu fierele sĕlbatice într'o menageriă și cu sclavii, ér mesenii rĕspundeau cu strigarea: „Jos cu hoții!" „Josŭ cu ucigașii!"

Acuma scóse Boulanger o hărtiă îșĭ puse ochelarii și pe când la spatele lui se desfășurà unŭ stégŭ revoluționarŭ, ce se trage din anulŭ 1789, începe între aplausele frenetice ale mesenilorŭ sĕ-șĭ citéscă vorbirea.

Boulanger ḑise între altele: Cu tótă resistența va trebui sĕ se facă revisiunea constituțiunei. Țéra a manifestatŭ voința ei de-a se face reforme, precum a manifestatŭ și nemulțumirea ei față cu regimulŭ slabŭ, ruinătorŭ și corupĕtorŭ de astăḑĭ. Opinia publică se ocupă de revisiune, ceea ce însémnă reconstituirea societății francese. Revisiunea lui *Floquet* nu póte mulțumi pe nimenĭ. Ómenii dela putere au creḑutŭ, că va fi ușor a înșela poporulŭ și a-i da o revisiune ridiculă, o adevĕrată ofensă a spiritului publicŭ. După proiectulŭ ministeriului, președintele republicei rĕmâne neresponsabilŭ, unŭ felŭ de Pontifex trândavŭ, care nu mai depinde de nimenĭ, îndată ce a fostŭ alesŭ de Conclave alŭ parlamentului. Miniștrii și camera suntŭ asemenea neresponsabilĭ.

O astfelŭ de revisiune — continuă Boulanger — nu schimbă nimicŭ din slăbiciunea, din puțina stabilitate și din intrigele regimului parlamentarŭ. Opinia publică respinge revisiunea, ce a fostŭ proiectată de cătră Ponții-Pilații, carĭ îșĭ spală mânile față cu tóte, ce le póte întêmpina Francia, numai lorŭ sĕ le fiă iertatŭ a-o esploata. Revisiunea lui Ferry a fost o mistificare, revisiunea lui Floquet s'a născutŭ mórtă.

„Eu mĕ nisuescŭ", continuă Boulanger, „a da țĕrei nouĕ instituțiunĭ, carĭ sĕ fiă create de poporŭ însușĭ. *Poporulŭ sĕ-șĭ recâștige esercitarea suveranități sale.* Acéstă revisiune póte fi numai republicană. Ea va respecta tóte libertățile și va asigura mărirea și bunăstarea patriei. Ca soldatŭ am învĕțatŭ sĕ cunoscŭ numai interesele și voința țĕrii. Aceste suntŭ cei mai bunĭ conducĕtorĭ în viéța politică și militară. *Numai națiunea are dreptulŭ de a crea noua ordine a lucrurilorŭ.* Acestŭ dreptŭ, care este principiulŭ republicei însășĭ, îlŭ voiu apĕra cu tótă energia. Acésta nu va fi republica unei partide, nu cea parlamentară, ci *republica tuturorŭ, republica națională.* Țéra voesce o republică muncitóre, cinstită și mândră, care sĕ fiă făcută de poporŭ pentru poporŭ și care sĕ pótă redobêndi Franciei pe cale pacĭnică loculŭ sĕu și misiunea sa gloriósă între națiuni. Postulatele partidei naționale suntŭ: Disolvarea camerei, revisiunea constituției și chiămarea unei constituante. Trăiéscă Francia! Trăiéscă Republica!"

Acéstă vorbire a fostŭ întreruptă mai la fiăcare pasagiu de aplause, carĭ în urmă îșĭ ajunseră culmea. Toțĭ se urcară pe băncĭ, fluturau șervetele și pălăriile. Musica cântà Marseillaisa. Indată după acésta generalulŭ părăsì sala încuragiatŭ de deputații cei de față. Ajunșĭ pe stradă, Boulangiștii strigau: „sĕ încungiurămŭ trăsura generalului; décă va fi atacatŭ îlŭ vomŭ apĕra!" Mulțimea fugì o bucată bună după trăsură, apoi se oprì și începù a se certa cu o trupă de anti-boulangiștĭ, carĭ salutară pe generalŭ cu fluerăturĭ. Poliția intervenì și făcù mai multe arestărĭ. Acasă înaintea locuinței i s'a mai făcutŭ generalului Boulanger o ovațiune de cătră ai sĕi.

SCIRILE ḐILEI.

Din *Sigetulŭ-Maramureșului* se scrie foilorŭ maghiare, că la adunarea din 9 Octomvre s'au făcutŭ mai multe alegerĭ de funcționarĭ comitatensĭ, fiindŭ cu totulŭ ignorațĭ Românii. Din acestŭ incidentŭ noii aleșĭ au datŭ ospĕțŭ," *more patrio*, la care vr'o doi-trei preoțĭ românĭ au golitŭ paharele pentru buna înțelegere și solidaritate, care nicăirĭ nu înflorsce așa ca în acelŭ comitatŭ și în care privință ḑise deputatulŭ dietalŭ, contele Teleky Geza, că multe comitate arŭ puté învĕța dela alŭ Maramureșului.

Ce ḑicŭ credincioșii acelorŭ preoțĭ, carĭ golescŭ cu Maghiarii paharele, fiindŭ că nu s'a alesŭ nicĭ unŭ Românŭ ca funcționarŭ comitatensŭ? Ce ḑicŭ superiorii lorŭ bisericescĭ?

***

Profesorŭ la institutulŭ pedagogicŭ din *Gherla* e numitŭ, în loculŭ d-lui V. Gr. Borgovanŭ, d-lŭ *Vasilie Lesŭ*, studentŭ absolutŭ în teologia din seminarulŭ centralŭ din Budapesta.

***

La seminarulŭ teologicŭ gr. cat. din *Gherla* a fostŭ numitŭ profesorŭ de higienă și pentru anulŭ acesta armeanulŭ Dr. Banyai Kristof, care, nesciindŭ romănesce, propune în limba maghiară.

Putére-ar Présfinția Sa d-lŭ episcopŭ Szabo sĕ ne spună, de unde atâta dragoste pentru streinĭ și nu pentru unŭ Românŭ, ca d-lŭ Dr. Negruțŭ? Nu ține Présfinția sa sémă, că este Episcopŭ românŭ și nu armeanŭ, nicĭ maghiarŭ?

***

Societatea „Petru Maiorŭ" din Pesta s'a constituitŭ pentru anulŭ 1888/89, în chipulŭ următor: d-lŭ *David Terfăloagă* st. juristŭ este vicepresidentŭ; d-lŭ *G. I. Bogdan* stud. phil. secretarŭ; d-lŭ *Ioanŭ Crăciunelŭ* stud. juristŭ cassarŭ; d-lŭ *I. Onciv* studentŭ technicŭ bibliotecarŭ; d-nii *G. Morarŭ* stud. med. și *Romulŭ Polis* stud. juristŭ notarĭ; d-lŭ *Fl. Mihaly* stud. juristŭ controlorŭ; d-lŭ *I. Curița* stud. phil. economŭ. Redactorŭ alŭ fóiei societății este d-lŭ *V. Onițŭ*, colaboratorĭ *E. Popescu* stud. phol. și *George Bogoevicĭ* stud. juristŭ. In comisia literară s'au alesŭ domnii *Crăciunel, Bogdanŭ, Morarŭ, Popescu, Curița, Silviu Moldovanŭ* stud. technicŭ și *I. Blagă* stud. phil. Societatea are până acum vre-o 30 membrii.

***

D-lŭ *Eugenŭ Lemeni*, oficerŭ în reserva armatei comune, în urma esamenului depusŭ cu succesŭ, a fostŭ primitŭ în servițiu activŭ la regim. 2 de infanterie din locŭ cu ḑiua de 1 Noemvre n.

***

M. S. monarchulŭ Austro-Ungariei a decoratŭ pe d. maiorŭ Hübsch, inspectorulŭ generalŭ alŭ musicelorŭ militare din România, cu crucea de ofițerŭ alŭ „Corónei de fierŭ."

***

D-lŭ Dr. profesorŭ *Babeșŭ* a comunicatŭ Academiei de medicină din Parisŭ lucrările sale asupra descoperirei baccilului Gastro-Intero-Nephritei dela boi. Academia a trimesŭ acéstă lucrare la o comisiă specială, care va controla lucrarea d-lui doctorŭ Babeșŭ.

***

D. Dr. *Z. Petrescu*, profesorŭ la facultatea de medicină din Bucurescĭ, a fostŭ numitŭ membru titularŭ alŭ societății de medicină și higienă profesională din Parisŭ.

***

„Epoca" află, că *facultatea de dreptŭ din Bucurescì* va fi complectată pentru a se puté elibera pe viitorŭ diplome de doctoratŭ.

***

Prințulŭ Alexandru Știrbei, ministrulŭ lucrărilorŭ publice, a primitŭ pe cei doi representanțĭ ai companiei *„Lembergŭ-Cernăuțĭ-Iașĭ*, ḑice „Epoca". Acești domnĭ au remisŭ d-lui ministru unŭ memoriu în scrisŭ, prin care compania protestéză contra secvestrărei liniei Romanŭ-Iașĭ-Suceava.

***

---

fletŭ blândŭ, ce inimă bună avea Iléna!

Într'o ḑi étă că primesce badea Popicŭ o scrisóre de departe. Omŭ fără sciință de carte, bogătanulŭ din Popescĭ merse la dascălulŭ sĕ i-o cetéscă.

Era tocmai Duminecă după améḑŭ. Era lume multă pe ulițĭ. Unii jucau cărțĭ, alții povesteau de ḑilele bĕtrâne, de vécurĭ pacĭnice și liniștite, de vremile când lupii erau păstorĭ la oi și urșii mânau ciredĭ de boi.

Dascălulŭ îi cetì lui Popicŭ multe lucrurĭ despre feciorulŭ sĕu, și între altele i-se spunea, că Florea, lovitŭ de-o bolă primejdiósă, a zăcutŭ în patŭ cincĭ sĕptĕmânĭ întregĭ, dér că acum se află bine, tare și voinicŭ și nădăjduesce, ca cu încheiarea anului sĕ mérgă acasă, de nu mai curêndŭ.

„Adecă, cum pricepŭ eu, mai are încă unŭ anŭ", ḑise nenea Popicŭ.

„Se póte atâta, se póte mai puținŭ, se póte mai multŭ."

„Cine scie, décă ajungemŭ sĕ trăimŭ până atuncĭ", încheià tatălŭ lui Florea și eșì.

Totŭ satulŭ se umplù de vestea, că Florea lui Popicŭ a zăcutŭ cincĭ sĕptĕmânĭ greu bolnavŭ și unii mai adăugeau, că bunŭ e Dumneḑeu de-o fi sĕ mai vină omŭ citovŭ cum a plecatŭ. Ileana încă auḑì tóte astea, dér nu-i prea venea sĕ créḑă. Numai Sonu lui Mohorŭ câtŭ a năcăjit'o, că Florea n'o sĕ mai fiă omŭ întregŭ ca toțĭ ómenii, sĕ-șĭ ia gândulŭ dela elŭ, căcĭ multe se mai pot întêmpla într'unŭ anŭ cu Florea. I-le spunea Sonu la fiăcare întêlnire și desŭ căuta elŭ prilejulŭ sĕ se întêlnéscă cu Ileana, sĕ-i spună câte auḑia vorbindu-se, căcĭ elŭ tóte le credea.

Ileana însĕ tăcea. Nu ḑicea nimicŭ, nu credea nimĕrui; ruga numai pe Dumneḑeu sĕ-lŭ păzéscă de reu pe Florea, sĕ i-lŭ aducă în pace, teafĕrŭ și voinicŭ. In sine-șĭ adeseorĭ vorbia despre elŭ și vorbindŭ simția fiorulŭ celei dintêiu strîngerĭ în brațe a lui Florea. I vedea ochii lui vii și luminoșĭ revĕrsândŭ asupra ei tìcnă și pace, îi simția fața obrazului lui lipindu-se de alŭ ei, mâna lui cuprinḑêndu-i gingașulŭ mijlocŭ și curgêndŭ din gura loi povestea ḑilelorŭ fericite.

IV.

De atâta așteptatŭ, nu gândia Iléna că Florea o sĕ mai vină vre-odată. Dér nădejdea nu e bine sĕ șĭ-o pérḑă omulŭ nicĭ-odată. Lucrurile în lume vinŭ unele după altele, orĭ le facemŭ noi sĕ vină, orĭ vinŭ ele de ele, fără voia orĭ scirea nóstră.

Era ḑiua sfintei Crucĭ, sĕrbătóre de obște la poporulŭ nostru. Și cădea acéstă sfântă sĕrbătóre într'o ḑi frumósă de Septemvre. Lume multă era pe ulițele satului Popescĭ, căcĭ era mare satulŭ și multŭ poporŭ.

Badea Popicŭ îșĭ deregea carulŭ pe ḑiua de mâne, sĕ mérgă la sĕmĕnatŭ. Lelea Séra îșĭ aduna găinile și rațele sĕ și-le bage în cotrĕță, ér Mărina nu mai venise încă de pe uliță.

Ca vêntulŭ mergea din gură în gură vorba, că Florea lui Popicŭ se întórce aḑĭ din cătăniă, și s'auḑia vorbindu-se prin satŭ, că elŭ ar fi aprópe de casă. Lumea, veḑĭ bine, și mai ales fetele se țineau de vorbă unele cu altele despre Florea și despre venirea lui.

Ca eșitŭ din pămêntŭ, dér gătitŭ colea frumosŭ, deodată Florea lui Popicŭ, în mijloculŭ unei cete de ficiorĭ, pășia harnicŭ spre driculŭ satului. Mai rumenŭ și mai voinicŭ, lui Florea îi ședea bine mersulŭ cătănescŭ și-i ședea bine mai alesŭ, că tótă lumea îlŭ scia, că e feciorŭ bunŭ și de trébă și pe lânga astea, că e feciorulŭ lui Popicŭ bogătanul.

Multe mame cu fete îlŭ ochiau și multor fete le scăpărau ochii după elŭ.

Sosindŭ acasă, părinții lui începură sĕ plângă de bucuriă, că-șĭ vĕḑŭ feciorulŭ tefĕrŭ și voinicŭ, precum lĭ-a ḑisŭ elŭ cândŭ a plecatŭ.

Iléna, prinḑêndŭ de veste, că Florea a venitŭ acasă, îi venea parcă sĕ sbóre ca o turturică, sĕ sară, sĕ rîḑă, sĕ facă tóte nebuniile, sĕ'șĭ vină în voile ei, în firea ei! Sĕ'i fi făcutŭ orĭ și ce, sĕ'i fi tăiatŭ cu cuțitulŭ în carne, n'ai fi putut'o scóte din apele ei. Și de ce sĕ nu se veseléscă ea tocmai acum, când îșĭ scie pe dragulŭ inimei venitŭ acasă, norocŭ după mésă?! (Va urma.)

In cursulŭ lunei viitóre *A. S. Don Carlos de Bourbon*, care se află actualmente la Viena, va sosi în Bucurescĭ, unde va sta vre-o câteva ḑile, de unde apoi va merge la Veneția spre a petrece iérna acolo.

* * *

Domnișóra Agata Bârsescu jócă actualmente la Burgteatru.

* * *

„Românului" i se scrie din *Galați*, că mișcarea portului din acelŭ orașŭ este fórte animată. Se facŭ vênḑerĭ multe și cu prețurĭ avantagióse. S'au vêndutŭ pentru Londra și Marsilia 60,000 hectolitri de grâu, cu prețŭ de 15 fr. hectolitrulŭ. De asemenea și la bursă se află o mare animațiune.

* * *

Guvernulŭ română va trimite vr'o doi oficerĭ în Caucasia, pentru a face o nouă cumpĕrare de cai, necesarĭ armatei.

* * *

Din *Cernăuți* se scrie, că într'o casarmă de acolo s'a întêmplatŭ unŭ omorŭ neîndatinatŭ până acum. Corporalulŭ Mircuța dela regimentulŭ 41, care de multŭ avea gândulŭ sĕ se sinucidă pentru o fată, pe care o iubea fără de a fi iubitŭ, a lăsatŭ pe unŭ recrutŭ sĕ'i țintéscă plumbulŭ din pușcă în pieptŭ. Recrutulŭ, póte și prostŭ din firea lui, s'a temutŭ mai multŭ de pedépsa neascultărei, ca subordinatŭ, decâtŭ de crimă, și așa când i-a datŭ corporalulŭ pușca în mână și i'a ḑisŭ: „ţintesce în peptŭ la mine și dă focŭ", recrutulŭ a datŭ într'adevĕrŭ focŭ. Corporalulŭ a rĕmasŭ mortŭ pe locŭ.

* * *

Precum amŭ comunicatŭ, Sâmbătă în 3 Noemvre n. *orchestra diletanților din Brașovŭ* (constătătóre din 60 de persóne), unită cu societatea filarmonică, va da în sala hotelului Nr. 1, sub conducerea directorului de musică d-lŭ *A. Brandner*, pentru serbarea jubileului de 10 anĭ, unŭ concertŭ urmată de danțŭ. Programulŭ e: 1) *Cherubini:* uvertura la opera „Abenceragii" (orchestra), 2. *Beriot:* I concertŭ pentru violină cu acompaniarea orchestrei (Alfred Lorenz), 3) *Gluck:* Gavotte din opera „Ifigenia în Aulida" (orchestra), 4) *Reinecke:* preludiu la actulŭ 5 din opera „Regele Manfred" (orchestra), 5) *Haydn:* simfonia Nr. 11 în G-dur (simfonia militară), a) Adagio și Allegro, b) Allegretto, c) Menueto Moderato, d) Finale Presto. Urmézǎ apoi danțulŭ.

Maghiarii și Austriacii.

Sub titlul acesta, „Kolozsvár", într'unŭ articolŭ de fondŭ, vorbindŭ despre prerogativele dualismului, ḑice că ambele state, ale monarchiei austro-„maghiare" tragŭ folóse marĭ din dualismŭ, se desvóltă și se consolidézǎ înăuntru, ér înafară șĭ-au câștigatŭ o putere multŭ mai mare decum au avutŭ înainte de dualismŭ. Formațiunea și consolidarea acestorŭ state a causatŭ ce-i dreptŭ marĭ confusii financiare, avêndŭ a se lupta aprópe continuu cu gândurile deficitului; acum însĕ au începutŭ pe 'ncetulŭ a se scóte și din aceste încurcăturĭ financiare. O singură bólă mai are monarchia austro-ungară, anume *cestiunea naționalităților*. Ce privesce pe Ungaria, acéstă cestiune încă nu este așa de periculósă, căcĭ — ḑice „Kolozsvár" — „puterea elementului maghiarŭ", energia guvernului, și mai vîrtosŭ energia guvernului Tisza, au despoiatŭ deja uneltirile naționalităților de acelŭ caracterŭ, care ar fi pututŭ eventualŭ sĕ ducă la disolvarea organisațiunei statului. Abia se póte închipui, că ar mai puté sĕ vină o împrejurare așa de tristă, în urma căreia actuala situațiune politică a Maghiarilorŭ sĕ pótă fi rĕsturnată de vre-o altă rassă aflătóre în Ungaria, care séu ea de sine, séu în unire cu celelalte rasse sĕ ia în posesiune frânele guvernărei în detrimentulŭ „națiunei ce constitue statulŭ"..... Aspirațiunile naționalităților nici-odată nu se vorŭ puté validita în mĕsura, în care acelea suntŭ plănuite pe față și în ascunsŭ. Cu tóte acestea și în Ungaria este împedecată desvoltarea mai grabnică prin împrejurarea, că agitatorii țină pe o parte a poporațiunei în continuă antipatiă față cu uniunea de statŭ, care este prima condițiune a esistenței sale.

Lucrulŭ stă multŭ mai rĕu în Austria, unde influința Cehilorŭ nu numai că pune în periculŭ elementulŭ germanŭ, dér în parte a și apucatŭ de-asupra Germanilorŭ.

„Se'nțelege" — continuă „Kolozsvar" — „că în mare parte vina acestei situațiunĭ o pórtă înșișĭ Germanii. Noi, Maghiarii, c:lŭ puținŭ în ceea ce primesce cestiunea naționalităților, suntemŭ unițĭ și nedespărțițĭ, în timpŭ ce Germanii din Austria în fiă-care cestiune se divisézǎ în 6—7 partide, care se combatŭ una pe alta, pentru ca Cehii cu atâtŭ mai ușorŭ sĕ pótă învinge asupra lorŭ ".

In fine „K.-r." îșĭ esprimă dorința, ca „pe câtŭ de ungurescă este Ungaria, pe atâtŭ de nemțéscă sĕ fiă Austria", căcĭ ajungerea la putere a Cehilorŭ lĭ-ar causa dificultățĭ Ungurilorŭ, arŭ da nascere la nouĕ aspirațiunĭ din partea naționalităților....

Bietulŭ „Kolozsvar"! Nicĭ somnulŭ nu-lŭ va fi mai prindêndŭ.

INCUNOSCIINȚARE.

Multele și feliuritele legăturĭ de cunoscință și amiciția mĕ îndémnă a face cunoscutŭ celorŭ interesațĭ de neînsemnata mea persónă, că cu 1-a Septemvre c. v. m'am strămutatŭ la Bucurescĭ. Mai întâiu chematŭ anume, ér în ḑilele aceste ocupândŭ prin concursŭ (censură) conformŭ legei catedra de pedagogiă la școla normală (medià) de institutorĭ din locŭ în modŭ stabilŭ, m'am așeḑatŭ de totŭ aci în Bucureștĭ. Causele strămutărei mele dela Gherla din multŭ încercata patriă și dintr'unŭ cercŭ de activitate, unde eram stimatŭ și iubitŭ de elevii mei, le voiu desfășura — cu permisiunea d-lui Redactorŭ — în „Gazeta" într'unŭ șirŭ de scrisorĭ, care se vorŭ începe în sĕptĕmâna viitóre. Rogŭ pe cunoscuții și amicii, carĭ m'au onoratŭ cu scrisorile lorŭ dela terminulŭ pomenitŭ până aḑi, a nu'mĭ lua în nume de rĕu, décă, ca după obiceiu, nu lĭ-am pututŭ rĕspunde îndată. Asemenea, décă silitŭ de împrejurărĭ nu mĭ-am pututŭ lua rĕmasŭ bunŭ dela toțĭ; îmĭ permitŭ a suplini acelŭ obligămêntŭ pe acéstă cale, trimițêndŭ fiăcărui în parte și tuturora laolaltă frățescile mele salutărĭ!

Bucurescĭ, 18/30 Octomvre 1888.
Strada Armașŭ Nr. 19.

V. Gr. Borgovanu,
profesorŭ.

Mulțămită publică.

Societatea „Petru Maiorŭ" a primit dela Ilustra Dómnă Elena de Mocioni unŭ darŭ de 100 fl.

In numele societății mulțămescŭ ilustrei Dómne pentru acéstă a Ei deosebită atenție.

Rectificare. In raportulŭ societății „Petru Maiorŭ", publicatŭ la sfêrșitulŭ anului trecutŭ, s'a strecuratŭ o greșală; s'a spusŭ adecă, „că ilustrulŭ domnŭ Alexandru de Mocioni a dăruitŭ societății 25 fl.

Corectŭ este: Ilustrulŭ Domnŭ Alecsandru de Mocioni a dăruitŭ 10 fl. Ilustrulŭ Domnŭ Eugenŭ de Mocioni 10 fl. Domnulŭ V. Babeșŭ 5 fl.

Le mulțămimŭ și de astădată pentru aceste ajutóre.

Budapesta, 26 Oct. 1888.

Davidŭ Terfălógă,
v.-preș.

Subscrișii în numele senatului școlarŭ gr. cat. din Seplacŭ vinŭ a'șĭ esprima cea mai fierbinte mulțămită Onorabilului Comitetŭ de ajutorare cu cărțĭ a elevilorŭ lipsițĭ cu reședința în Rodnaveche, pentru darulŭ făcutŭ școlei nóstre gr. cat., constătătorŭ din 3 legendare de I. Popescu, 11 Abecedare de Brașovŭ și 12 Abecedare de Petri; cerîulŭ rĕsplătéscă onorabilului comitetŭ ostenéla luată de bună voe asupra'șĭ și'i facă parte de bucuria, ca sĕ vadă la poporulŭ românŭ fructele acestei labóre.

Seplacŭ, la 18 Octomvre 1888.

Pentru senatulŭ școlarŭ gr. cat.

Ioanŭ Sonea,	Maximilianŭ Silași,
preotŭ, ca preside alŭ senatului școlarŭ.	învĕțătorŭ, ca notrŭ alŭ senatului școlarŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Budapesta, 2 Noemvre. Ministrulŭ de honveḑĭ va presenta în ședința de mâne a camerei deputaților noulŭ proiectŭ de lege militară.

Viena, 2 Noemvre. Contele Chotek merge ca ministru plenipotențiarŭ la Dresda, Khevenhüller la Bruxela, Revertera ca ambasadorŭ pe lângă Vaticanŭ.

Bruxella, 2 Noemvre. Ducele d'Aumale a întemeiatŭ unŭ partidŭ conservatorŭ de sine stătătorŭ îndreptatŭ contra Contelui de Paris. Partida va sprijini republica.

Haaga, 2 Noemvre. Starea Regelui e seriósă în urma inflamației de gâtŭ.

Bucurescĭ, 2 Noemvre. Ministrulŭ de esterne Carp a declaratŭ, că caracterulŭ politicŭ alŭ cabinetului rĕmâne absolutŭ neschimbatŭ și că prin nouĕle alegerĭ nu e periclitatŭ în nicĭ unŭ modŭ.

DIVERSE.

Spesele de călĕtoriă ale împĕratului germanŭ. Ḑiarulŭ din Londra „Truth", o fóiă a cărei redacțiune stă în legătură cu persónele dela curtea berlinesă, ḑice, că spesele de călĕtoriă suntŭ circa 40 mii punțĭ sterlingĭ. Banii ce s'au împărțitŭ ómenilorŭ de serviciu ai suveranilorŭ, pe carĭ i-a cercetatŭ, facŭ o sumă fabulósă și darurile representă o valóre extraordinară. Impĕratulŭ luă din Berlinŭ: 80 inele cu diamante, 150 ordurĭ, 50 ace de pieptŭ, 30 de legăturĭ de gât cu diamante, 6 săbii splendide, trei fotografii marĭ de ale sale și de ale familiei în cadre de aurŭ, 30 ceasurĭ de aurŭ cu lanțurĭ, 100 de tabacherĭ și 20 ordurĭ de ale vulturului roșu și negru cu diamante. După ce a cheltuitŭ acestea, împĕratulŭ s'a reîntorsŭ. La gara din Postdam a fostŭ întêmpinatŭ de împĕrătésa și de notabilitățile Berlinului.

Cum numĕră Indianii? Indianii din Guinea au numai patru numerĭ în sistemulŭ lorŭ de socotélă. Ei numĕră cu mâna și cu degetele. Astfelŭ când ajungŭ la numĕrulŭ 5, în locŭ sĕ-lŭ numéscă cincĭ, definézǎ *o mână*, pentru numĕrulŭ șése ḑicŭ *o mână și unŭ degetŭ*, pentru 7 *o mână și 2 degete*, în locŭ de dece ḑicŭ *douĕ mânĭ*, și când voescŭ sĕ ḑică 20, nu ḑicŭ patru mânĭ, ci ḑicŭ *unŭ omŭ*. Patruḑecĭ suntŭ *doi ómenĭ* și așa mai departe. Este curiosŭ, că numĕrulŭ 46 îlŭ esprimă cu *doi ómenĭ, o mână și unŭ degetŭ*.

Invențiune miraculósă. „Figaro" din Parisŭ vorbesce despre o invențiune, ce décă în adevĕrŭ va succede a-o pune în aplicațiune, va produce marĭ surprinderĭ. E vorba despre unŭ mechanismŭ cu totulŭ necunoscutŭ până acum, cu ajutorulŭ căruia locomotiva căii ferate va puté percurge pe óră o distanță de 400 chilometri. Acéstă neasĕmĕnată invențiune va face posibilă călĕtoria din Parisŭ la Petersburgŭ în timpŭ de 8 césurĭ.

Cartofĭ copțĭ prin miracolŭ. In Francia a căḑutŭ trăsnetulŭ pe o plantațiune de cartofĭ. Multe din cuiburĭ au fostŭ distruse, înse se ḑice, că cartofii au fost prăjițĭ astfelŭ, încâtŭ erau fórte delicioșĭ la mâncare.

Precauțiune. Intr'o cărciumă sătéscă din Transilvania stau scrise următórele pe o tablă, pusă astfelŭ pe unŭ părete alŭ chiliei, încâtŭ toțĭ sĕ o vadă: „Décă s'ar da óspeții la păruială, îi rogŭ frumosŭ sĕ nu folosésca mesele și scaunele pentru îmblătitură, căcĭ mi-le rupŭ. Acolo josŭ sub vatră suntŭ băzdóce de fagŭ tăiate anume".

ULTIME SCIRĬ.

Petersburgŭ, 1 Noemvre. Șcirea privitóre la înțelegerea ce s'ar fi făcutŭ între Italia, Austria și Englitera în cestiunea recunóscerei principelui Ferdinand de suveran alŭ Bulgariei produce o fórte mare agitațiune. Presa e unanimă în a cere o acțiune diplomatică energică, pentru a arăta Europei, că Rusia este decisă a face din cestiunea bulgară unŭ *casus belli*.

NECROLOGŬ.

Subscrișii în numele lorŭ, alŭ numeroșilorŭ consângenĭ și amicĭ, cu inima frântă de durere aducŭ la cunoscință durerósa scire, că prea iubita mamă, soră, sócră, bunică, cumnată etc.

Vĕd. **Maria Popa** născ. **Neagoe**,

după o bólă grea și îndelungată, împărtășită fiindŭ cu s. sacraminte ale muribundilorŭ, șĭ-a datŭ nobilulŭ sĕu sufletŭ în mânile Creatorului Mercurĭ în 31 Octomvrie n. a. c. la 6 óre séra în alŭ 61-lea anŭ alŭ vieții. Rĕmășițele pământescĭ ale scumpei decedate se vorŭ aședa spre odihna eternă Vinerĭ la 2 Noemvrie n. a. c. la 3 óre după amédŭ în cripta familiară din cimiterulŭ gr. cat. din locŭ. Fiă-i țĕrina ușóră și memoria neuitată!

Blașŭ, 1 Noemvrie n. 1888. Alesandru Neagoe. Dr. Ioanŭ Neagoe, frațĭ. Vĕd. Francisca Bariță născ. Neagoe, Emilia Albini născ. Neagoe, surorĭ. Aurelŭ Popa, Drd. Alesandu Popa, fii. Vĕd. Georgina Lupanŭ născ. Popa, Matilda Nistorŭ născ. Popa, fiice. Iuliu Nistorŭ ginere. Vasiliu Albini, cumnatŭ. Elena Neagoe născ. Reichenberger, Veturia Neagoe născ. Romanŭ, cumnate. Alexandra și Cornelia Lupanŭ, Maria A. Nistorŭ. nepóte.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 31 Octomvre st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.36	Vĕnd.	9.38
Argintŭ românescŭ .	„	9.30	„	9.35
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.59	„	9.62
Lire turcescĭ . . .	„	10.90	„	10.95
Imperialĭ	„	9.90	„	9.95
Galbinĭ	„	5.70	„	5·76
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	126.—	„	127.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 31 Octomvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.70
Renta de hârtiă 5%	92.70
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	144.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	116.50
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	105.—
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.40
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.40
Bonurĭ rurale transilvane	104.50
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.75
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	122 80
Renta de hârtiă austriacă	82.25
Renta de argintŭ austriacă	82.60
Renta de aurŭ austriacă	109 80
Losurĭ din 1860	140.25
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	.871.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar. .	305.75
Acțiunile băncei de creditŭ austr.. .	
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.71
Napoleon-d'orĭ	9.62
Mărcĭ 100 împ, germane	59:4
Londra 10 Livres sterlinge . . .	12.02

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḍiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonațĭ, că mai avemŭ din anii trecuțĭ numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei“, precum și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr, 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurecĭ la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéça.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Reșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ:* 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéța.

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.